

Decisionum super quatuor libros sententiarum Tabula.

Suffragiū solum prodest illi cui applicatur per modū satisfactionis & recompensationis. 1bidem. F
Suffragiū solū prodest mortuis qui meruerūt in hac vita quod illis prodesset. 1bidem. H
Suffragiū nō prodest alicui ex necessitate nature sed solum per intentionem applicantis sicut vox doctoris vel lumen. 1bidem. I
Suffragiū prodest omnibus capacibus per modū congratulationis sed non per modum satisfactionis. 1bi. K
Sulphur & spiritus picellarum quomodo dicuntur pertinere ad penas damnatorum. 274.1.3
Sumptio eucharistie extra casum necessitatis post cibum medicinale est contra preceptū ecclesie. 200.1. D. E
Sumptio corporis & huiusmodi cibum sumptum per modum medicine non est de se mala. 199.4. 1H
Sumptio eucharistie ex parte suscipientis est duplex. 200.3. 1D
Superbia potest tripliciter accipi. 129.1.3
Superbia q̄ est quidā cōtempus legis diuine dicitur instiū scdm aliquos omnium peccatorum & non radic. 1bid.3
Superbie quatuor sunt species. 128.1. 2D
Supererogatio quaedam cadit solū sub cōsilio: alia est que pertinet ad necessitatem salutis. 215.4. 2L
Superfluitates ostendentes defectum nature non fuissent in Adam: ut sudores purcedines. 105.2. 1H
Superfluitates ostendentes perfectionē nature fuerunt in Adā. 1bid. 1H
Supposita nō per relationes sed per absolutā distinguuntur in creaturis: in diuinis contra. 32.2. K
Suppositū propriū in creaturis constituit natura completa secus in incarnatione. 1bidem.
Suppositum an in sua ratione includat intrinsece aliquid quod accidit nature. 58.1. 1H.3
Suppositum differt a natura scdm aliquos: qz de ratione eius est per se subsistere non de ratione nature. 58.2. 2A
Suppositū natura an differat in creaturis. 1bid. 5. 1H. 3. K. E
Suppositū est natura singularis in p̄dicamēto substantiæ. 88.1. 2D
Suppositū diuinum & suppositū creatū q̄no differunt. 135.1. K
Suppositum diuinum & natura diuina distinguuntur. 136.2. 1D
Suppositum dicitur tripliciter. 136.1. K. argumēto. 11
Suppositum proprie non reperitur in diuinis. 136.3. E
Suppositum proprie solum inuenitur in illis in quibus inuenitur genus & species. 1bidem. E
Suppositorum pluralitas in ip̄o sicut personarū repugnat. 143.1. 2L
Suppositio q̄no solum attribuitur actio & non nature. 149.4. 2D. 1H
Supra & infra q̄no dicitur solū gradū stus. 161.1.3
Supremi an possit semper dari ubi datur infimum. 71.4. 2F
Imperantia & interuentio nature eiusdem speciei nature & non morte. 123.3. 1H
Leperaria & foritudo sunt in appetitu sensitio. 11.2. 1H
Temperatus & incōtinēs tenet equaliter dirigere actus suos. 127.1. 2A
Leopalis p̄cellio. s. ad creaturā s̄t dupl̄ intelligi. 31.3. 1B
Leopalis quid sit & quid eternum. 32.1. 2L
Leopalis effectus nō ponit mutationē in deo. 81.2. 2F
Tempus enim & eternitas differunt. 41.1. 1H
Tempus duplex: continuum & discretum. 85.4. 2L
Tempus h̄s esse per existentia suarū partium. 85.2. 2L
Tempus cōtinuum est mensura rerum corruptibilium. 85.4. 2D
Tempus discretum est quantitas. 1bidem. F
Tempus per se est mensura successiuorum per accidens mensurat ea 1bid. 1H
Tempus est mensura motus per quē res aliter & aliter se habēt. 85.3. 2A
Tempus hominis est triplex. 238.2. 2B
Tempus q̄ est mota cōtinua erit post resurrectionē: sed nō tempus quod est passio primi motus. 260.1. 2F
Tenebre erant super facie abyssi & carentia luminis. 68.1. 1H
Tenebre bifariam dicuntur. 1bidem.
Tentatio duplex: exterior: & interior: & interior duplex. 106.1. 2B
Tentatio est motus natus inclinare in illicitum. 1bid. 1. 2. 2L
Tentatio de natura sua habet tria. 106.2. 3F
Tentatio Abac fuit solū per quandā similitudinem. 1bid. k
Tentatio carnis semper est peccatū non autem semper tētatio hostis vel mundi. 1bid. 2D
Tentatio carnis non est appetenda. 106.3. 2D
Tentatio demonis & mundi & victoria simul sunt appetende & nō peccatum per se. 1bid. 2K
Tentationi nō cōsente laudabilis est q̄ non possit tentari. 107.3. 2A
Tentationis ordo in nobis assimilatur tentationi parentis. 111. 2K
Terminus generationis dupliciter aliquid dicitur. 105.2. 3F
Terminus concretus postus a parte predicati vel cum implicacione accipitur pro formabili signato. 88.3. 3F
Terra sexta die ornata est animalibus. 101.1. 2K
Theologia accipitur tripliciter. 2.1. E
Theologia nō potest fideles plurimi quamuis sumpto nomine scientia. 1bi. 1H
Theologia vbi dicitur habitū quo defenduntur articuli nō est sc̄ia. 3.4. 3F
Theologia vbi dicitur habitum eorum que deducuntur ex articulis virtū sit scientia. 1bidem. K
Theologia pro habitu eorum que deducuntur ex articulis est scientia large dicta. 4.1. 1D
Theologia qualitercūq̄ sumpta dici potest sapientia ratione subsiecti seu materie. 1bidem. 2D
Theologia verum sit scientia supposito lumine fidei. 4.2. 2A
Theologiam esse scientiam proprie dictam inquantū articuli sunt in

quodam lumine medio cogniti est vna opi. 1bi. 1B
Theologiam dicunt aliqui nec practicam nec speculatiuam: sed affectiuam qui non tenentur. 8.2. 2. 2B. 2C
Theologia q̄ est habitus eorum q̄ traduntur in sacra scriptura est scientia practica. 1bi. 3. 3. 5. 1D
Theologia pro habitu quo articuli fidei defenduntur est simpliciter speculatiua. 1bid. 3F
Theologia quomodo dicitur nobilior alijs scientijs. 8.4. 2K
Theologus assentit huic: corpus & huius est in sacramento nō propter euidentiā: sed propter auctoritatē sacre scripture. 4.3. 3F
Theologus hoc solum prestat simpliciter fidei quod scit adducere auctoritatē scripture. 1bidem.
Theologia non est vna scientia sed plures. 6.2. 3J
Theologia accipitur tripliciter. 6.3. 2D
Theologie vno modo accepte subsiectum est actus meritorius ordinabilis ad beatitudinem. 7.1. 3. 1H. 3. K
Theologia dicitur practica a fine remoto plusq̄ a primo scdm aliquos cuius oppositum tenet doctor. 8.1. 2. 2D. 1H. 3. 1D
Theologia nostra non subalternatur proprie scientie beatorū sc̄ia scientia dei & beatorū dependat. 9.2. 2L
Theologia non subalternatur sibi altis scientijs. 9.3. 3J
Theologia nulli scientie subalternatur. 1bid. 1E
Theologia propter tria nō dicitur propter quid de principijs aliarū scientiarum. 1bidem. 1D
Thesaurus ecclesie quomodo ex merito xpi cōsistere dicitur & an ex meritis passionis sanctorum. 198.4. 2K
Timoris diuino in casum filialem: seruili: & initialē p̄ces quod accipitur. 175.3. 2B. et eodē. 4. 2. 2L
Timoris quid est obiectum immediatum. 176.2. 2. 2D
Timor seruili quantū ad actum & habitum est bonus licet sit imperfectus. 1bidem. 1H
Timoris obiectum est malū qd fugit & amoris est bonum. 1bid. 1H
Timor castus differt per essentiam a timore seruili. 176.4. 2. 2E. 3F
Timor q̄no minuit & per quid sc̄is habitū & sc̄is actum. 1bid. 1K
Timor est quadruplex. 175.3. 2B
Timorum descriptio. 1bidem.
Timor: est aliquid p̄fectius virtute accipiēdo timorē pro dono. 176.1. 2C
Totalitas & prietas essentialiter est quantitas & materie subsiective. 58.4. 2D
Totum est quadruplex. s. integrale: vniuersale: numerale. 41.2. 2E
Totum essentialē nō est in diuinis nec integrale nec vniuersale. 1bi.
Totus xps an fuerit in sepulchro: & in inferno. 159.1. et. 2. 2D. 2E. 3F
Traductio importat originem & destinationem. 104.1. 1D
Traianus nō fuerat dānatus sententia finali antequā fuerat vite miraculose restitutus. 205.1. 2C
Traianus sacrum est singulare privilegium qd nō est omnibus alijs concedendum. 1bi. 2C
Transformatio alicuius in aliud fit dupliciter. 271.1. 2E
Transformatio nostri in deum consistit precipue in habere dei & assimilari deo qd fit per visionem. 1bidem.
Translatiue & metaphozice debent aliqua noia attribui deo. 59.1. 2E
Translatio quando fit faciēda. 1bid.
Translatio qua deo aliqua dicitur metaphozice est vitiosa propter tria. 71.1. 1H
Translatio qua quid deo attribuitur cōuenientior sit a rebus viliioribus q̄ perfectioribus. 1bidem. k
Transmutatio innotescit materia: forma & composito. 88.1. 3J
Transmutatio est triplex. 152.2. 2L
Trinitatis articulus nō potest demonstrari ex aliquo creato. 4.2. 2B
Trinitatis articulus quomodo habet ordinem ad actum meritorius qui est subsiectum theologie. 7.1. 3J
Trinitatis articulum demonstratiue scire quidā nō potest. 13.2. 1H
Trinitatis articuli nō possit demonstrari probatur. 1bidem. 4. 2D
Trinitatis articulum ad persuadendum: recurrendum est ad infinitatem diuine perfectionis. 1bidem.
Trinitas in personis esse debet: est deo intrinsecum. 3.3. 2E
Trinitas dei possibiliter esse demonstrari non potest. 1bid.
Trinum vnū deum esse miraculose sciri potest a viatoris secundum quosdam. 3.3. et. 4. 2. 2B
Trinitate corporales & afflictiones gratuitas videtur nobis penis dānatorum propter tria. 261.4. 2L
Trinitatem non potest habere creatura habēs de deo perfectam cognitionem beatificam. 271.2. 2A
Trinitas quō intelligitur minuire delectationem. 273.2. 2L
Vbi meriti attenditur virtus secundum virtutem spiritus sancti nos mouentis. 113.4. 2L
Vbi dare primum & vltimum illa sunt finita. 82.2. 1H
Vegetatum & sensituum in essentia anime bruti nullo modo differunt. 12.2. 1H
Velle non potest causari in voluntate absq̄ hoc qd cognoscere nō causetur in intellectu. 17.4. 3F
Velle est finis & eligere medioꝝ ordinatoꝝ in finem. 92.2. 2A
Velle mori & nolle fuerunt in christo nota quomodo. 153.3. 1D
Velleitas & voluntas differunt. 75.4. 2D
Venditio cadens super tēporale cui est annexum spirituale non est simoniaca. 236.3. 1B
Vendere simplex beneficium ecclesiasticum non est de se simoniaca: si ideo papa nō peccat hoc faciēdo qz nō ligat a iure scdm aliquos qui improbantur. 236.2. 1D
Veniale minuit in nobis habitates causatam ex frequēti conuersione ad deum. 39.4. 2B

